

РЕШЕНИЕ

№ 1570

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12570** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на КЗП РД за областите С., Софийска, К., П. и Б., депозирана от пълномощника ст. юрисконсулт А. Д., против Решение №926/08.11.2021 г. на СРС, НО, 116-и състав, постановено по АН дело №12292/2021 г., с което е отменено НП №К-039296/30.06.2021 г. на Директора в РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към ГД „Контрол на пазара” при КЗП. Със същото на [фирма], [населено място] е била наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.113, ал.2, вр. ал.1 ЗЗП. В касационната жалба се твърди, че СРС неправилно е счел, че случаят е маловажен и е приложил разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Изложени са съображения в тази насока. От изложеното се стига до извода, че се твърди неправилност на решението поради нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено.

Ответникът по касационната жалба, [фирма], [населено място], чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д. К. в съдебно заседание оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност, поради което моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна, при което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е приел за установена фактичката обстановка, описана в АУАН и в НП, а именно, че потребител, закупил на 05.02.2021 г. ел. кана „Elite“, е подал рекламация в магазина, от който я е закупил, на 06.02.2021 г., която рекламация е заведена в регистъра под №28/06.02.2021 г. с предмет „ел. кана Elite“ и предпочитан начин на удовлетворяване „Връщане на цена“. Издаден бил и акт за рекламацията по чл.127, ал.3 ЗЗП №28/06.02.2021 г. Зам. управителят на търговския обект уведомял свидетелката И., служител на жалбоподателя и зам.директор на отдел Човешки ресурси на първия работен ден след входиране на рекламацията. На другия ден свидетелката И. се опитала да се свърже с потребителя - свидетеля Х., но никой не отговорил на посочения в книгата за рекламации телефон. Направен бил повторен опит след няколко дни, който също бил неуспешен. Служителката на търговеца разговаряла с касиерите дали е идвал свидетелят Х., като същите отговорили отрицателно. Разпоредила им да му върнат парите, когато дойде в магазина.

КЗП е сезирана с постъпила потребителска жалба с вх. №С-03-1991 от 01.04.2021 г. относно непроизнасяне на търговеца в едномесечен срок от предявяване на рекламацията от потребителя. От приложения акт за рекламацията по чл.127, ал.3 от ЗЗП №28 от 06.02.2021 г. е установено, че потребителят е удовлетворен на 02.04.2021 г. при посещение на неговата майка в търговския обект. Нарушението е установено на 22.04.2021 г. с протокол №К-2723603 от 22.04.2021 г. и въз основа на това е съставен АУАН №К-039296 от 22.04.2021 г. в присъствието на представител на търговеца. Въз основа на този акт е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че търговецът е следвало да изпълни задължението си по чл.113, ал.1 ЗЗП да приведе стоката в съответствие с договора за продажба по един от предвидените в чл.112 ЗЗП начини – замяна с нова или отремонтване на дефекта, до 08.03.2021 г. включително. А като не е сторил това в посочения едномесечен срок, на 09.03.2021 г. същият формално е извършил нарушение по смисъла на чл.113, ал.2 ЗЗП. Според СРС обстоятелството, че все пак е удовлетворена рекламацията на 02.04.2021 г. е без значение за това дали е или не осъществен състав на административно нарушение.

Въззивният съд е приел обаче, че с оглед характера и значимостта на обществените отношения, които се засягат с него, нарушението е маловажно по смисъла на чл.28 ЗАНН. Прието е, че същото е с по-ниска от обичайната за това нарушение обществена опасност, тъй като търговецът е взел за по-малко от една календарна седмица решение да удовлетвори потребителя по посочения от него начин и чрез свидетелката И. е направил неколкократно опити да се свърже с потребителя, които по независещи от

свидетелката причини не са се осъществили. Затова СРС е счел, че е направено всичко зависещо от търговеца да вземе решение за удовлетворяване на рекламацията и да съобщи същото на потребителя. Съответно от търговеца не би могло да се иска друго дължимо поведение, освен вече стореното. Свидетелят Х. не твърди да е посещавал магазина след входирание на рекламацията, съответно липсва и негово активно поведение да се запознае с навременното решение на търговеца да му удовлетвори претенцията. В случая е било необходимо съдействие от страна на потребителя, който да посети магазина, за да си получи сумата. Липсва такова посещение преди 02.04.2021 г. Липсват и предходни посещения или позвънявания в магазина от страна на потребителя, на които да е получавал отказ да му се удовлетвори рекламацията, които да са индичия, че не е взето решение по неговия казус в указания от закона срок. Напротив, същият е търсен многократно на единствената форма за контакт, която са имали от магазина – телефонен номер, но не е бил намерен. Освен това, СРС е взел предвид, че търговецът е възстановил платената сума, въпреки че не е имал такова задължение. За да обоснове извод за по-ниска степен на обществена опасност на нарушението от обикновените случаи от същия вид СРС е взел предвид и обстоятелството, че цената на дефектиралата стока е едва 19,99 лева, съответно нейната ниска стойност е друга причина да приеме, че случаят е маловажен и не е засегнал правата на потребителя в степен, обуславяща налагане на административно наказание, макар и в минимален размер. На следващо място нарушението е извършено на пръв път, което обуславя неговата инцидентност и несистемен характер, който следва да е дал основание на АНО да предупреди нарушителя, а не да го санкционира. При тези мотиви НП е отменено.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя изводите на районния съд за незаконосъобразност на процесното НП на визираните в решението основания. Въззивният съд е събрал необходимите за правилното изясняване на делото писмени и гласни доказателства, като анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно нарушение, извършено от санкционираното дружество, но същото отговаря на критериите за маловажност. СРС е изложил подробни мотиви в подкрепа на изводите си, които настоящият съдебен състав счита за правилни. В тази връзка неоснователни са доводите, наведени в касационната жалба в противен смисъл.

При оценка на обстоятелствата, водещи за маловажност на случая се има предвид чл. 93, т.9 от ДР на НК, който се прилага и за административните нарушения - "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Тук нарушението е формално и няма за резултат вреди, а не е довело и до вредоносен резултат. По-ниската степен на обществена опасност се определя от това, че предвиденият в закона едномесечен срок за привеждане на стоката в съответствие с договора за продажба е превишен не поради бездействие на търговеца. В хода на въззивното производство е установено, че решението за удовлетворяване на рекламацията и то по посочения от потребителя начин е взето своевременно, но същият не е могъл да бъде намерен на оставения от него телефон за връзка. От своя страна и потребителят не се е поинтересувал от развитието на производството. Именно затова рекламацията е удовлетворена при първото посещение на майкй му. Следва да се има предвид, че без явяване на

потребителя търговецът не може да изпълни задължението си. За това и не е съставен по-рано акт за удовлетворяване на рекламацията. Настоящият съдебен състав счита, че такъв не би могло да се състави без присъствието на потребителя, тъй като следва да отразява действителната дата, на която рекламацията е удовлетворена, а стоката не може да бъде предадена или цената върната ако потребителят не се яви да я получи. Освен това при извършената проверка от контролните органи други нарушения на ЗЗП не са открити. То е първо нарушение за дружеството, тъй като на жалбоподателя не са налагани наказания за други такива нарушения, т.е. спазвани са стриктно изискванията на законовите и подзаконовите нормативни актове. Ето защо и както правилно е приел РС случаят е маловажен и наказващият орган е следвало да предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Само след изчерпване на тази възможност при извършване на нарушение на ЗЗП, ще следва да се налага административно наказание. Като е извел същите правни изводи СРС е постановил правилно решение.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените от касатора, решението на СРС, с което е отменено НП следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от ответника искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Чл.143, ал.3 АПК предвижда, че когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. В случая ответникът е представляван от юрисконсулт, който своевременно е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид изложеното КЗП следва да бъде осъдена да заплати на [фирма], [населено място] разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 лева, определени по реда на чл.37 ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №926/08.11.2021 г. на СРС, НО, 116-и състав, постановено по АН дело №12292/2021 г., с което е отменено НП №К-039296/30.06.2021 г. на Директора в РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към ГД „Контрол на пазара” при КЗП.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на [фирма], [населено място] деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.